

Επικήδειος για τον Κώστα Σέκερη
από τον Πρόεδρο του ΕΙΕ, καθ. Δ.Α. Κυριακίδη
18-9-2009

Κώστα,

Βαρύ το πένθος που τυλίγει σήμερα το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών.
Το προσωπικό θλίβεται για τη δυστυχή συγκυρία να θρηνεί τον ξαφνικό
χαμό σου, αμέσως μετά την πρόσφατη προσπάθεια διαμελισμού του
Ιδρύματος.

Δύσκολο να καταλάβουμε πώς σε μερικούς, ίσως στους πιο αρεστούς,
το νήμα της ζωής κόβεται έτσι ξαφνικά...
Η ζωντάνια και η δημιουργία βιάζεται να δύσει...
Η χαρά της ζωής σκυθρωπιάζει.., δύει.., σκοτεινιάζει και
η χάρη της Θείας δημιουργίας μισεύει.., σε παίρνει από τα εφήμερα και
σε οδηγεί σ' άλλους κόσμους.., ήσυχους..., παραδεισένιους...

Προκαλεί ιδιαίτερο πόνο σε μένα το απότομο τέλος της 30χρονης και
πλέον κοινής μας πορείας,
ως φίλοι και συνοδοιπόροι στην εξέλιξη της Βιοχημείας,
στις Ακαδημαϊκές ανησυχίες και
πιο πρόσφατα στους καθημερινούς αγώνες μας για την ανάπτυξη και
τον εκσυγχρονισμό της Έρευνας στη Χώρα μας.

Κώστα,

Σήμερα είμαστε εδώ, με την αγάπη και τον σεβασμό που σου αξίζει,
σύσσωμοι, βουβοί κι αμήχανοι...
Αποχαιρετούμε τον συνάδελφο, φίλο, αληθινό και εκλεκτό συνεργάτη,
τον άνθρωπο με την ευαίσθητη προσωπικότητα, την εξαιρετη παιδεία
και περισσή αξιοπρέπεια και το διάπλατο χαμόγελο.
Θα θυμόμαστε τον ακούραστο εργάτη της επιστήμης,
τον άριστο ερευνητή και τον εξάίρετο ακαδημαϊκό δάσκαλο,
το μειλίχιο άνδρα με περισσή σεμνότητα και μετριοφροσύνη.
Θα διδασκόμαστε, όλοι, από τα ιδιαίτερα αυτά χαρίσματά σου.

Κώστα μου,

Ευτύχησες να προσφέρεις πολλά στην επιστήμη, πολλά στο Εθνικό
Ίδρυμα Ερευνών, πολλά στην Ελλάδα. Έλεγες πως «εδώ στο Εθνικό
Ίδρυμα Ερευνών είναι μια άλλη Ελλάδα». Ξέρουμε πως έτσι είναι,
έδωσες τη ψυχή σου γι' αυτό και αμφίδρομα εισέπραξες, για πάντα, την

καθολική αναγνώριση, τον σεβασμό, την αγάπη, όχι μόνον την δική μας, αλλά και χιλιάδων ερευνητών σε όλο τον κόσμο.

Φίλοι, συγγενείς, μαθητές και συνεργάτες σου θρηνούμε τον αναπάντεχο χαμό σου, και σε ευγνωμονούμε ταυτόχρονα, για το παλίμψηστο έργο σου, την προσφορά, τη διδασκαλία σου και την καθημερινή στήριξη που μας παρείχες

Κώστα μου,

Θα συνεχίσεις να ζεις μαζί μας στην καρδιά και στους αγώνες μας.

Το πέρασμα σου και η ιστορία σου είναι η παρακαταθήκη που αφήνεις στους νεότερους επιστήμονες.

Η ανάμνηση της μαχητικότητάς σου θα συντροφεύει και θα εμπυχώνει τον αγώνα μας για τη δικαίωση της προσφοράς του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών στην έρευνα, όχι μόνον στην Ελλάδα, αλλά και σ' όλο τον κόσμο. Έτσι, όπως το οραματίστηκες, με αξιοπρέπεια, σεβασμό και δικαιοσύνη.

Είθε ο Κύριος της ζωής και του θανάτου

Να τάξει την μακάρια ψυχή σου

Εν χώρα ζώντων και Εν σκηνές δικαίων

Αιωνία σου η μνήμη